

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-3 Уж 7/26
11.05.2026. године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Ненада Стојановића, председника већа, Јелене Ђорић Вујачић и Наташе Коцић Филиповић, чланова већа, са записничарем судијским помоћником Миленом Антић, поступајући по жалби АА из ..., ..., ББ из ..., ... и ВВ из ..., ..., које заступа пуномоћник Владан Р. Манчић, адвокат из Ниша, ..., против одлуке Централне изборне комисије Лекарске коморе Србије, Београд, број ИЗ-I-484-795/2026 од 24.04.2026. године, у предмету заштите изборног права, у нејавној седници већа, одржаној 11.05.2026. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

Управни суд се оглашава **СТВАРНО НЕНАДЛЕЖНИМ** за поступање у овој правној ствари и предмет уступа Вишем суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду на даљу надлежност и поступање.

Образложење

У Управном суду је 04.05.2026. године, примљена жалба означених жалилаца против Одлуке Централне изборне комисије Лекарске коморе Србије, Београд, број ИЗ-I-484-795/2026 од 24.04.2026. године, којом је ставом 1. диспозитива, одбијена као неоснована жалба спец. др мед. АА из ..., проф. др ББ из ... и спец. др мед. ВВ из ..., изјављена против решења Изборне комисије Регионалне лекарске коморе за југоисточну Србију, број ИЗ-I-5-561-124/26 од 22.04.2026. године, док је ставом 2. диспозитива, одређено да се потврђује решење Изборне комисије Регионалне лекарске коморе за југоисточну Србију, број ИЗ-I-5-561-124/26 од 22.04.2026. године, док је наредним ставом диспозитива, наведено да је ово решење коначно.

У поступку претходног испитивања поднете жалбе, пазећи по службеној дужности на своју стварну надлежност, Управни суд је нашао да није стварно надлежан за поступање у овој правној ствари.

Одредбом члана 5. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 10/23), прописано је да се судска надлежност одређује законом. Ставом 2. истог члана,

прописано је да суд не може одбити да поступа и одлучује у ствари за коју је надлежан.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 8. истог закона, прописано је да Виши суд суди у спору поводом штрајка; поводом колективног уговора ако спор није решен пред арбитражом; поводом обавезног социјалног осигурања ако није надлежан други суд; поводом матичне евиденције; поводом избора и разрешења органа правног лица ако није надлежан други суд.

Одредбом члана 31. став 1. Закона о уређењу судова, прописано је да Управни суд суди у управном спору, а ставом 2. истог члана прописано је да Управни суд пружа међународну правну помоћ у оквиру своје надлежности и врши друге надлежности и послове одређене законом.

Одредбом члана 4. став 1. тачка 1) Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“, број 101/13 и 9/26), прописано је да су виши судови: Виши суд у Београду, за подручје Првог, Другог, Трећег и Четвртог основног суда у Београду, Основног суда у Лазаревцу, Основног суда у Младеновцу и Основног суда у Обреновцу.

Одредбом члана 1. Закона о коморама здравствених радника („Службени гласник РС“, бр. 107/2005, 99/2010, 70/2017 (Одлука Уставног суда)), прописано је да се овим законом оснивају коморе здравствених радника, као независне, професионалне организације, уређује се чланство у коморама здравствених радника, послови, организација и рад комора, посредовање у споровима и судови части, као и друга питања од значаја за рад комора. Одредбом члана 3. став 1. истог закона, прописано је да је Лекарска комора Србије, Стоматолошка комора Србије, Фармацеутска комора Србије, Комора биохемичара Србије, односно Комора медицинских сестара и здравствених техничара Србије (у даљем тексту: комора) има својство правног лица, са правима, обавезама и одговорностима утврђеним законом и статутом коморе. Одредбом члана 7. ставом 1. и 2. истог закона, прописано је да Комора, у складу са законом, обавља следеће послове као јавна овлашћења: 1) доноси кодекс професионалне етике (у даљем тексту: етички кодекс); 2) врши упис здравствених радника, под условима прописаним законом, и води именик свих чланова коморе; 3) издаје, обнавља и одузима одобрење за самостални рад (у даљем тексту: лиценца) члановима коморе који су уписани у именик чланова коморе из тачке 2) овог става и води именик о издатим, обновљеним и одузетим лиценцама; 4) посредује у споровима између чланова коморе, односно између чланова коморе и корисника здравствених услуга; 5) организује судове части за утврђивање повреде професионалне дужности и одговорности чланова коморе, као и за изрицање мера за те повреде; 6) води именик изречених дисциплинских мера члановима коморе; 7) на захтев члана коморе или другог овлашћеног правног или физичког лица издаје изводе из именика, уверења и потврде о чињеницама о којима води евиденцију, а који представљају јавне исправе; 8) утврђује висину чланарине за чланове коморе; 9) утврђује износ надокнаде за упис у именике чланова коморе из тачке 2) овог става, износ надокнаде за издавање и обнављање лиценце, као и надокнаде за издавање извода из именика, уверења и потврда о евиденцијама које комора води; 10) издаје легитимацију члановима коморе који имају лиценцу; 11) издаје идентификациони број члановима коморе који имају лиценцу. Послове из става 1. овог члана комора обавља као поверене послове. У вршењу поверених послова из става 1. тач. 2), 3) и 7) овог закона примењују се одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, ако законом није друкчије одређено. Према одредби члана 16. став

1. тачка 1. истог закона, орган коморе је и скупштина.

Одредбом члана 1. Статута Лекарске коморе Србије ("Службени гласник РС", бр.11/06...63/22), прописано је да је Лекарска комора Србије обавезна, независна и професионална организација лекара - доктора медицине - који као професију у Републици Србији обављају послове здравствене делатности. Чланом 4. став 1. прописано је да је Комора правно лице са правима, обавезама и одговорностима утврђеним законом и овим статутом.

Одредбом члана 15. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС, бр.72/2011...10/2023-други закон), који се примењује сходно одредби члана 74. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС, бр.111/2009), прописано је да суд оцењује по службеној дужности, одмах по пријему тужбе, да ли је надлежан и у којем је саставу надлежан, на основу навода у тужби и на основу чињеница које су суду познате. Одредбом члана 40. став 2. истог закона прописано је да је за суђење у споровима против правних лица, опште месно надлежан је суд на чијем се подручју налази њихово седиште, према извештају Агенције за привредне регистре.

Како су жалиоци поднели жалбу Управном суду против одлуке Централне изборне комисије Лекарске коморе Србије, Београд, донете поводом избора органа правног лица, а имајући у виду да се судска надлежност одређује законом, у смислу цитиране одредбом члана 5. став 1. Закона о уређењу судова, што у конкретној ситуацији није случај, као и да Виши суд, између осталог, суди у спору поводом избора органа правног лица, у смислу цитиране одредбе члана 25. став 1. тачка 8. истог закона, то се Управни суд, применом наведене одредбе члана 25. став 1. тачка 8. Закона о уређењу судова и одредбе члана 4. став 1. тачка 1) Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и предмет уступио стварно и месно надлежном Вишем суду у Београду. Због наведених разлога, Управни суд је одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана: 11.05.2026. године, II-3 Уж 7/26

Записничар
Милена Антић, с.р.

Председник већа-судија,
Ненад Стојановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КСВ